

[Industriministeren]

på andre skibe, der i fast rutefart overfører farligt gods.

Spm. nr. S 377

Til indenrigsministeren (9/12 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor mange sygeplejersker har efter endt uddannelse og praktik atter forladt sygeplejerskearbejdet i forhold til det antal, der er uddannet i de seneste 20 år?«

Begrundelse

Stabiliteten blandt uddannede sygeplejersker bør indgå i vurderingen af sygeplejerskers stabilitet på arbejdsmarkedet.

Dansk Sygeplejeråd mener, at der er for få sygeplejersker, hvilket kan være rigtigt, men ikke nødvendigvis er et resultat af et for lille antal uddannede.

Svar (18/12 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Indenrigsministeriet har ikke foretaget en systematisk opgørelse over de oplysninger, der nævnes i spørgsmålet, og Undervisningsministeriet, Sundhedsstyrelsen, Amtrådsforeningen i Danmark og Dansk Sygeplejeråd har heller ikke foretaget en sådan opgørelse.

I en delredegørelse for udbud af sygeplejersker frem til 1992 afgivet i august 1981 af et af Indenrigsministeriet nedsat udvalg vedrørende revision af grunduddannelsen af sygeplejersker er der imidlertid foretaget en række beregninger over sygeplejerskers uddannelses- og erhvervsforhold. Jeg kan herfra særligt oplyse, at den samlede person-erhvervsfrekvens for sygeplejersker, der angiver, hvor stor en andel af det potentielle udbud af sygeplejersker der på et bestemt tidspunkt rent faktisk er erhvervsmæssigt beskæftiget, er steget fra 57,6 pct. i 1972 til 65,7 pct. i 1979. Dette betyder, at antallet af sygeplejersker i erhverv i forhold til antallet af uddannede under pensionsalderen er steget fra 1972 til 1979.

På den anden side er der for næsten samme periode sket et fald i sygeplejerskernes beskæftigelsesgrad, dvs. det gennemsnitlige antal arbejdstimer for de sygeplejersker, der er i beskæftigelse. Beskæftigelsesgraden er faldet fra 72,3 pct. i 1973 til 71,3 pct. i 1979.

Der er således sket en stigning i deltidsbeskæftigelsen blandt sygeplejersker, i øvrigt svarende til, at 34.429 sygeplejersker var i beskæftigelse i 1979.

Der foreligger som anført ikke oplysninger om disse forhold efter 1979, og ministeriet tør ikke skønne, hvorvidt de anførte tendenser har holdt sig efter 1979.

Spm. nr. S 378

Til justitsministeren (9/12 86) af:

Jimmy Stahr (S):

»Hvilke områder i verden betragtes i øjeblikket som krigs- eller urozoner med hensyn til eksportforbudet i våbenloven?«

Begrundelse

I et brev af 5. december 1986 har Sømændenes Forbund i Danmark udtrykt bekymring angående sikkerheden for søfolk ved besejling af krigs- og urozoner.

Begrebet krigs- og urozoner indgår også i den kommende lovgivning vedrørende transport af våben, og det vil derfor være af betydning at vide, hvilke områder Udenrigsministeriet/Justitsministeriet i øjeblikket betragter som usikre.

Svar (18/12 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter våbenlovens § 6 er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren at udføre våben af enhver art, ammunition, materiel til land-, sø- og luftkrig m.v.

Om administrationen af denne bestemmelse kan det oplyses, at Justitsministeriet normalt følger den praksis, at der indhentes en udtalelse fra Forsvarsministeriet, hvis der er tvivl om, hvorvidt det pågældende produkt er omfattet af våbenlovens § 6, stk. 1.

Hver enkelt udførselsansøgning forelægges for Udenrigsministeriet, som gør den til genstand for en konkret bedømmelse i lyset af dansk våbeneksportpolitik.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Udenrigsministeriet om en udtalelse. Udenrigsministeriet har svaret følgende:

»Spørgsmålet om meddelelse i henhold til våbenlovens § 6 af tilladelse til udførsel af våben og andet krigsmateriel afgøres i hvert